

erkende, den højtærede Minister har givet i det hidtil fremførte — thi til en virkelig Oversigt hører ogsaa Spørgsmaalet om, hvilke Midler der kan paaregnes at blive Brug for til Lønningstillæg, Dyrtidshjælp og Arbejdsløshedskasser i det kommende Finansaar —, vil vi ikke stille os absolut afvisende. Vor Modstand mod disse Lovforslag skriver sig dels fra den Maade, hvorpaa de er fremsatte, og dels fra, at den højtærede Minister har krævet disse ganske betydelige Udgifter uden overfor os at kunne dokumentere, at der er Brug for saa store Pengemidler.

Under den Behandling, Lovforslaget har været Genstand for i Folketinget, er der jo sket adskillige Ændringer. Blandt andet er der indsat en ny § 27 i Lovforslaget om Tobaksbeskatning. Denne Paragraph indeholder et ganske nyt Princip. Den højtærede Finansminister søgte at berolige mit Parti ved at oplyse om, at saadanne Bestemmelser allerede var indførte af en høj-konservativ tysk Regering, og at det konservative Parti i Tyskland havde stemt for saadanne Bestemmelser . . . (Finansministeren [*Brandes*]: Ja!) . . . Jeg maa dog hertil sige, at det, at et tysk konservativt Parti skulde føle sig tiltalt af et eller andet, vil ikke være tilstrækkeligt til, at det konservative Folkeparti her i Landet skulde føle sig tiltalt af det samme. Jeg tror, at det tyske konservative Parti i høj Grad vilde betakke sig for at anse os for Meningsfæller, og jeg tror, at jeg tør udtale det samme for vort Vedkommende. Det er sikkert kun Navnet, der er fælles for de konservative Partier i Tyskland og Danmark. Jeg finder ikke denne Bestemmelse meget tiltalende, og jeg finder det meget inkonsekvent, at man indfører en saadan Bestemmelse i en af Lovene, men ikke i de andre, thi ganske vist er de, der er beskæftigede ved Vinfaget, jo ikke i Stand til at levere et saa opsigtsvækkende Folketog til Rigsdagsbygningen, som de, der er beskæftigede ved Tobaksfaget, og de kan maaske derfor ikke gøre saa stærkt Indtryk paa den høje Regering, men ikke desto mindre maa man dog sige, at der bør være lige Ret for alle, og hvis det er forsvarligt at indføre noget saadant i det ene Tilfælde, maatte det være forsvarligt ogsaa i det andet. Men dermed vilde man ogsaa komme til at yde Hjælp og Støtte til hele den store Detailhandlerstand, som i høj Grad maa føle sig brøstholden ved alle de mange Love og Forordninger, der er udgaaet fra den høje Regering, og som i høj Grad har beskaaret denne Stands Virksomhed.

Vort Parti indtager jo en lidt anden Stilling end de øvrige Partier, og vi ønsker derfor ogsaa at tage vore selvstændige Beslutninger. Vort Parti erkender — det har jeg gentagne Gange sagt —, at den ekstraordinære Situation kræver ekstraordinære Midler, og de ekstraordinære Midler, som Regeringen skal have og bør have, er vi fra vor Side heller ikke uvillige til at være med til at bevilge. Spørgsmaalet er imidlertid: Hvor mange Penge skal den højtærede Regering have, og hvorledes skal man bedst tage dem uden at fortrædige Befolkningen eller rettere sagt, saaledes at man kun fortrædiger Befolkningen saa lidt som muligt? Den højtærede Finansministers Fremstilling, som vi anser for ret mangelfuld, har maaske været tilstrækkelig for de i Regeringen lodtagende Partier. Det høje Ministerium har imidlertid sat os udenfor; vi maa derfor, forinden vi tager Beslutning i disse Sager, kræve at faa nøjagtig og fyldestgørende Besked, og vi mener i øvrigt, at hele Befolkningen har Ret til at faa en nøje og klar Fremstilling og Besked angaaende disse Sager, forinden man paatager sig saa store Byrder som dem, der nu foreslaas. Jeg tillader mig at anbefale samtlige Forslag til videre Fremme og til en indgaaende Undersegelse.

Tvede: Ved denne Forhandling skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger vedrørende Lovforslagene om de indirekte Skatter, Skatterne paa Øl, Vin og Tobak.

Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) talte om, at saadanne Love om indirekte Skatter skulde have en hurtig Behandling, det var det bedste for dem. Og det ærede Medlem nævnede, at der var ogsaa udenlandske Parlater, hvor den Slags Love meget hurtigt gik igennem. Jeg har i nogle Blade set omtalt, og jeg tror ogsaa, den højtærede Finansminister har nævnt det, at den Spirituslov, som blev ført igennem her i Marts Maaned, blev ført igennem paa 3 Timer. Det viser sig altsaa, at ogsaa den danske Rigsdag kan føre en saadan Skattelov meget hurtigt igennem. Men hvorfor kunde den føres saa hurtigt igennem? Det var, fordi den højtærede Finansminister, forinden han fremsatte sit Lovforslag, havde forhandlet med Partierne og søgt at tilrettelægge Lovforslaget saaledes, at da det blev fremsat for Rigsdagen, var der i alt væsentligt eller fuldstændig skaffet Enighed, ogsaa med den Industri, det berørte, saaledes at man undgik Modtagelse af Deputationer, Fremsættelse af